

Bijlage 7. Samenvatting opmerkingen aanscherping algemene EGW lucht – VLAREM-trein 2013

---

1. ALGEMENE OPMERKINGEN

Een aantal opmerkingen omtrent de aanscherping van de algemene EGW lucht zoals voorgesteld in de VLAREM-trein 2013 zijn van algemene aard. Volgens sectorfederaties en bedrijven geldt voor de voorgestelde wijzigingen:

- a) Ze zijn onvoldoende onderbouwd: De voorgestelde wijzigingen zijn gebaseerd op een herziening van de Duitse TA Luft. Echter, TA Luft is een technische handleiding, een richtlijn, die niet rechtstreeks op ondernemingen van toepassing is. De tabellen die uit TA Luft worden overgenomen zijn daardoor uit de context gerukt. EGW en meetfrequenties worden voor alle parameters gevoelig verstrengd zonder rekening te houden of er voor de parameter in kwestie al dan niet een milieuprobleem is of niet; parameters waarvoor er zelfs geen milieuprobleem is kunnen zo nodeloos extra kosten veroorzaken voor bepaalde bedrijven/sectoren. Door de voorgestelde wijziging kan de Vlaamse overheid met één pennentrek de emissiegrenswaarde voor een bepaalde parameter aanpassen voor alle installaties, onafhankelijk van het type installatie, de grootte, de datum van indienstname, enz. Bovendien is de verstrenging van de algemene EGW lucht is voorgesteld zonder voorgaand overleg met de industrie.

- b) Ze brengen een aanzienlijke meerkost met zich mee: Er wordt betreurd dat de impact op het voorwerp van de regelgeving, zijnde de industrie, niet werd gekwantificeerd of niet werd beschreven. Concreet kunnen meerkosten zich hoofdzakelijk voordoen als bijkomende kosten voor het verlagen van industriële emissies door bijvoorbeeld end-of-pipe technieken, alsook worden ook sterk verhoogde meerkosten begroot voor de veelheid aan extra (continue) metingen (met bijhorende attestatie en erkenningen), en de veelheid aan constructie-eisen voor meetinstallaties. Deze kosten voor louter metingen leiden tot geen directe milieuwinst. Bovendien wordt er geen rekening gehouden met wat voor bepaalde sectoren haalbaar is met BBT (Europese BREF-studies) en voor andere niet. Op die manier wordt het BBT principe volledig uitgehold, en gaat in tegen de geest van de nieuwe IED. De sectorale voorwaarden worden normaliter vastgelegd op basis van een BBT studie, waarin de meest milieuproformante technologieën worden geselecteerd rekening houdend met de technische en economische haalbaarheid. De benodigde technologieën voor het bereiken van bepaalde EGW gaan verder dan de BBT, en kunnen dus te grote kosten

met zich mee brengen. Het lijkt de bedrijfswereld raadzamer om op sectoraal niveau te bespreken wat haalbaar is en wat niet; en dit te laten vertalen in de sectorale normen.

c) Ze hebben marginale tot zelfs nadelige milieu-impact: Het VLAREM-voorstel gaat in tegen een Vlaanderen dat streeft naar een grondstoffenefficiëntie, naar CO₂-reductie en naar rationeel energiegebruik, en dat hierover een geïntegreerde visie (over de milieu-disciplines heen) formuleerde (zie hierna). De duurzame zin van de voorgestelde maatregelen wordt in vraag gesteld:

- People; De emissies die door dit voorstel worden beoogd, zijn niet de emissies die een relevante gezondheidsimpact hebben.

- Prosperity; De hoge kosten die, alleen in Vlaanderen, gepaard gaan met dit voorstel, spelen eerder een afbouw van de economie in de hand, dan dat ze een stimulans betekenen. Dit wijst op een Gold Plating of zelfs Platina Plating. Gezien de Vlaamse Regering meermaals afkondigde Gold Plating te willen vermijden, druist het voorstel ook om deze reden in tegen de strategie van de Vlaamse Regering.

- Planet; Zelfs de milieuwinst is bedenkelijk. De benodigde maatregelen en investeringen ter verdere reductie van de hier bedoelde emissies, behoeven bijkomende grondstoffen, bijkomend waterverbruik, bijkomend energieverbruik, bijkomende CO₂-emissies, en resulteren in extra afvalstoffen.

d) Ze gaan in tegen het Vlaams Regeerakkoord¹: Volgende door de Vlaamse Regering vastgelegde prioriteiten worden door de voorgestelde wijzigingen aan hoofdstuk 4.4 van VLAREM II tegengewerkt.²

- Het Regeerakkoord vermeld onder "9. Luchtbeleid": *Er worden concrete maatregelen genomen voor de verbetering van de algemene luchtkwaliteit. We maken verder werk van de uitvoering van de fijnstofplannen, passen die waar nodig aan om de Europese doelstellingen te halen en zetten een aanzienlijke stap in de richting van de doelstelling van het Pact 2020. In het kader van de onderhandelingen over de nieuwe NEC-emissieplafonds streven we naar technisch en economisch haalbare emissieplafonds en een evenwichtige verdeling van de inspanningen tussen de lidstaten in functie van de kosten en baten. We stellen het NEC-reductieprogramma bij in het kader van de nieuwe Europese richtlijn. En we*

---

¹ Dit slaat op het Regeerakkoord van de vorige Vlaamse Regering.

² Vermoedelijk wordt hier bedoeld dat de voorgestelde EGW geen verstrenging van de stofemissies inhouden, terwijl het Regeerakkoord hier wel op aanstuurt. Algemene EGW voor de andere parameters in het kader van NEC worden wel verstrengd of (indirect) toegevoegd.

vermijden normoverschrijdingen van de concentratie gevaarlijke stoffen in de lucht.

- *Het PACT2020 preciseert op haar beurt in “14. Milieu”: Het beleid in 2020 focust binnen een Europese context op belangrijke uitdagingen en risico’s. Zo moeten de gekozen maatregelen leiden tot een verdergaande verlaging van de broeikasgasemissies conform de voor Vlaanderen vastgestelde doelstellingen in het kader van de Europese klimaatwetgeving, een vermindering in 2020 van de gemiddelde jaarconcentratie aan fijn stof (PM10) met 25% t.a.v. 2007, waarbij alle Europese fijnstofnormen onverkort worden gerespecteerd.*

- e) Er is onduidelijkheid over het verband tussen algemene en, indien die er zijn, sectorale en/of bijzondere voorwaarden, en welke van deze voorwaarden effectief van toepassing zijn op een inrichting. In deze context wordt ook het in dezelfde VLAREM-trein voorgestelde (en weerhouden) schrappen van “*In afwijking van de algemene EGW’en vermeld in hoofdstuk 4.4...*” en gelijkaardige verwoordingen in de verschillende VLAREM II artikels omtrent sectorale EGW aangehaald, wat het samenspel tussen de algemene emissiegrenswaarden en de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.4 zou veranderen.³

2. SECTOR- EN PARAMETERSPECIFIEKE OPMERKINGEN

Specifieke bezwaren tegen de voorgestelde algemene EGW lucht worden geformuleerd vanuit de **non-ferro industrie**, waar momenteel geen sectorale emissiegrenswaarden van kracht zijn. Voor deze sector zouden de voorgestelde algemene EGW technisch en economisch niet haalbaar zijn. Dit argument wordt verder ondersteund door te verwijzen naar de BBT die in de, in herziening zijnde, BREF voor de non-ferro nijverheid worden aangehaald. Specifieke parameters die vermeld worden zijn lood, antimoon, kobalt, arseen en cadmium. Ook kan de sommatieregel voor de onzuiverheden As, Cd, Ni, Se, Te, Sn (aanwezig als onzuiverheid in deze metalen omdat de non-ferro activiteiten meer en meer hun grondstoffen halen uit recyclage van afval) voor problemen zorgen omdat deze grenswaarden zelfs tot een factor 20 verlaagd zijn. Een bijkomend probleem voor bijvoorbeeld kobalt is dat het nieuwe voorstel een onderscheid maakt tussen kobalt en wateroplosbaar kobalt, met verschillende algemene EGW, maar dat het niet altijd eenduidig te bepalen is in welk vorm kobalt aanwezig is.

In **aluminiumbedrijven** met gasgestookte behandelingsovens en stookinstallaties die voorzien zijn van low NOx branders worden door de verlaging van de grensmassastroom tal van bijkomende meetverplichtingen en dus kosten verwacht, terwijl de meetwaarde meestal niet ver boven de detectielimiet van de meetmethode ligt. De mogelijkheid tot het verminderen van de

---

³ Dit wordt weerlegd in bijlage 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu, wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek en aan de CLP-verordening http://emis.vito.be/sites/emis.vito.be/files/legislation/1332/2014/sb240914-4_0.pdf

meetfrequentie door gebruik te maken van bijlage 4.4.4 bestaat pas na het uitvoeren van een heel aantal metingen.

Ook zijn er bezwaren en onduidelijkheden rond de algemene EGW van totaal organische stoffen, uitgedrukt als totaal organisch koolstof (TOC). Bedrijven met **activiteiten die gebruik maken van organische oplosmiddelen** hebben sectorale normen voor de gerelateerde parameter VOS. Er heerst bij deze bedrijven onduidelijkheid ivm het samenspel tussen de sectorale en algemene EGW inzake TOC, als zij wel voldoen aan de sectorale emissiegrenswaarden voor VOS, maar niet aan de algemene emissiegrenswaarden voor TOC.

Vanuit de sector van **steenbakkerijen** worden bezwaren naar voren geschoven ivm meetfrequenties van benzeen en totaal organisch stof die, zelfs bij concentraties ver onder de EGW, veel hoger zouden liggen dan de huidige meetfrequenties, met grote kosten tot gevolg. De sector argumenteert ook dat de grensmassastroom voor bepaling van de meetfrequentie voor organisch koolstof helemaal niet in verhouding is tot die van andere parameters zoals zwaveldioxyden, en dus hoger zou moeten liggen.

Ook in de **staalsector**, waar geen sectorale voorwaarden bepaald zijn voor organische stof, worden in cokesfabrieken, sinterfabrieken en windverhitters hoogovens problemen verwacht. De EGW zou met 50 mg/Nm³ bovendien strenger zijn dan de 75 mg/Nm³ opgenomen in TA Luft.⁴ Daarnaast is er onduidelijkheid ivm artikel 54 in het voorstel van de VLAREM-trein 2013, dat stelt: *“Bij aanwezigheid van stoffen vermeld sub 9°, 10°, en 11° mag bij een totale massastroom van 3 kg/uur of meer, de massaconcentratie in het afgas 150 mg/Nm³ niet overschrijden.”* Daarnaast verwacht de staalsector ook problemen voor benzeen en lood in sinterfabrieken, overeenkomstig met het hierrond opgestelde BREF document. TA Luft stelt hier geen sectorale EGW voorop. Voor fluor worden problemen verwacht in de gieterijen, door het gebruik van fluorhoudende gietpoeders.

Volgens **Boerenbond** “worden in afdeling 4.4.2. (algemene installatievoorschriften), afdeling 4.4.3 (emissiegrenswaarden) en afdeling 4.4.4 (meetstrategie en toetsing meetwaarden) een aantal algemene bepalingen mbt stookinstallaties aangescherpt. De algemene emissiegrenswaarden, zoals opgenomen in de nieuwe bijlage 4.4.2bis, worden voor sommige parameters sterk aangescherpt. Deze aanscherping kan vergaande gevolgen hebben voor heel wat installaties. Te meer daar de algemene emissiegrenswaarden in alle gevallen van toepassing worden, ook al zijn er in deel 5 van Vlare II sectorale voorwaarden bepaald (cfr. wijziging art 4.4.3.1). Hetzelfde geldt voor de aanscherping van de meetfrequentie. Door de voorgestelde wijziging kan de Vlaamse overheid met één pennentrek de emissiegrenswaarde voor een bepaalde parameter aanpassen voor alle installaties, onafhankelijk van het type installatie, de grootte, de datum van indiening, enz.. Op die manier wordt ook in deze afdeling het BBT principe volledig uitgehold. Dit is voor Boerenbond onaanvaardbaar en gaat volledig in tegen de geest van de nieuwe IED. De sectorale voorwaarden worden normaliter vastgelegd op basis van een BBT studie, waarin de meest milieuproformante technologieën worden geselecteerd rekening houdend met de technische en economische haalbaarheid. Boerenbond vraagt uitdrukkelijk dat de algemene voorwaarden van toepassing zijn ‘tenzij voor bepaalde (categorieën) van inrichtingen anders in dit reglement bepaald’.”

---

⁴ Nazicht toont echter aan dat de algemene emissiewaarde in TA Luft 50 mg/m³ is.